

Voor diegenen die zich afvragen wat er gebeurd is.

Vanaf oktober 2024 was Will grieperig, maar ging toch nog voor de griep- en coronavaccinatie. Daarna namen de klachten toe. Het werd afgedaan als de griep die op dat moment heerste en die nu eenmaal lang duurde. In maart 2025 begonnen zijn voeten en benen op te zetten, de huisarts verwees hem naar een cardioloog, die hem na het onderzoek eens goed aankeek en zei: "uw hart en longen zijn prima in orde, maar wat bènt u ziek.." Er volgde een uitgebreid onderzoek, waarbij een forse levercirrose werd ontdekt. Later kwamen daar nog beroerde nieren bij. Voor hij het goed en wel wist, zat hij in een traject van onderzoeken en mogelijkheden, ziekenhuis in en uit. Na acht maanden vond hij het gepluk, geprik en getrek welletjes en dus hebben we op 2 september met z'n vieren: Anka, Boye en de twee Didi's afscheid van hem genomen.

Correspondentieadres:

Anka Jansen, Iepenlaan 55
3723 XE Bilthoven
info@uitgeverijbouillon.nl
www.memori.nl/will-jansen

Het schilderij dat Melle samen met opi
maakte van het strand bij Cadzand

Het kwam niet onverwacht, maar
wel veel te vroeg.
Met diep verdriet hebben we op
2 september afscheid moeten
nemen van onze lieve

Will Jansen

Anka, dochter Didi, Boye,
schoondochter Didi,
Melle Vos en
Bobbie Mus

Ik vond een begrafenismapje op de computer van Will, met alleen dit lijstje. Wel erg summier, maar wij snapten het wel. Hij kon altijd veel zeggen met weinig woorden.

Toen de datum van zijn overlijden bekend was, vroeg hij of de kaarten verzonden konden worden in de enveloppen die dochter Didi maakt. Veel meer aanwijzingen hebben we niet gekregen, maar we hebben zijn afscheid met veel liefde in elkaar gezet.

Sorry van Kytteman
(voor alle domme en foute dingen die ik heb gedaan)

The beauty of the days gone by van Van Morrison
(voor al het moois in mijn leven)

That’s the way it always starts van Gerry Rafferty
(voor Boykie)

That’s how strong my love is van Rolling Stones
(voor Didi)

That’s the way love turned out for me van Ry Cooder
(voor Anka)

November van Rowwen Hèze
(voor al die niet gekozen opties en alle mensen die ik zomaar heb laten vallen, alle zaken die mijn leven heel anders hadden kunnen maken, misschien nòg beter of interessanter)

Always look on the bright side of life van Monty Python
(voor schoondochter Didi, Melle en Bobbie, omdat ze zoveel vrolijkheid in mijn leven brachten)

Het schilderij dat Bobbie samen met opi maakte van het strand bij Sainte-Cécile-Plage

Er waren veel onderwerpen waar Will interesse in had, en die hij met veel passie deelde. Met mij verkende hij eindeloos alle facetten van de Trans-Atlantische, pre-koloniale, samenlevingen. Toen ik dit gedicht hoorde leek het net alsof ik recht in Will’s ziel keek. In mijn hoofd zal hij ons, en het prachtige leven dat hij geleefd heeft, met deze woorden achter zich laten. Dat voelde alleen nog maar passender toen ik erachter kwam dat het een gebed is dat in tijden van tegenslag doorgegeven wordt door de Canadese Kitlinuharmiut (zoals ca.1920 vastgelegd door de Deense verkenner Knud Rasmussen).

Gedicht voor daddy

And I think over again
My small adventures
When from a shore wind I drifted out
In my kayak
And I thought I was in danger.

My fears,
Those small ones
That I thought so big,
For all the vital things
I had to get and to reach.

And yet, there is only
One great thing,
The only thing.
To live and see in huts and on journeys
The great day that dawns,
And the light that fills the world.